

Життя без бар'єрів: у ЛьвДУВС триває набір до Автошколи для осіб з інвалідністю

Цей унікальний проєкт Міністерства внутрішніх справ покликаний створити рівні можливості для кожного, хто бажає навчитися керувати автомобілем та отримати посвідчення водія.

Перший набір до Автошколи для осіб з інвалідністю у Львові відбувся цього року у березні на базі Львівського державного університету внутрішніх справ.

«Таке навчання проходить у два етапи й загалом триває 11 тижнів. Спершу – теоретичний курс, який за бажанням слухача може відбуватися онлайн у зручний для нього час. Після цього – іспит у сервісному центрі МВС. Далі – практика на спеціально обладнаних автомобілях із ручним керуванням», – пояснив керівник Автошколи Олег Гуменюк.

Після успішного складання практичного іспиту у сервісному центрі учасники отримають посвідчення водія категорії «В».

«Завдяки цій ініціативі ми намагаємося створити зручне інклюзивне середовище для людей з інвалідністю, дати їм змогу вільніше пересуватися та одержувати більше можливостей

від життя», – наголосив Олег Гуменюк.

Наразі у рамках ініціативи у Львові навчаються шестеро осіб з інвалідністю – представники різних регіонів України. Вже незабаром вони зможуть самостійно керувати й краще адаптуватимуться до соціальних викликів.

Слухачі курсу поділилися своїми історіями та мотивацією для участі у проєкті.

Один із них – **Валерій БЕЗВЕРХИЙ**. Чоловік родом із Херсона, але через декілька місяців після російського вторгнення евакуювався з друзями до Ковеля, що на Волині. У рідному місті керував проєктом «Соціальне таксі для осіб з інвалідністю», співпрацював із громадськими організаціями та благодійними фондами.

«Зараз я на постійному онлайн-зв'язку з колегами-волонтерами із Херсонщини – відновлюємо важливу для нашої держави соціальну роботу, перервану через велику війну. Я відповідаю за звітність про виконання місцевих проєктів. Потрібно працювати для України сьогодні, тут і зараз. Ми не знаємо напевне, що буде далі, але через це не варто постійно стресувати – слід рухатися та розвиватися. Звісно, всі чекають Перемоги та повернення наших

воїнів з фронту, але для цього треба щодня діяти, бути корисними одне для одного», – зауважив Валерій Безверхий.

Чоловік активно займається спортом, зокрема важкою атлетикою та футболом, регулярно відвідує зал. А навчитися керувати автівкою мріяв давно, проте у Херсоні не було такої можливості. Коли ж потрапив на новину про набір до Автошколи у Львові, дуже очікував початку.

«Попри інвалідність, я пересуваюся досить вільно. Але з автомобілем це можна робити значно швидше, тож кермувати самотужки – це дуже потрібна практична навичка. Інколи автомобіль стає чи не єдиним засобом пересування. Коли діставатися кудись досить важко, це вміння може дуже допомогти, особливо за сучасних обставин. Тому для мене участь в Автошколі – неоціненний досвід», – поділився Валерій.

Він також зазначив, що основним критерієм вибору такої школи був дистанційний курс із теорії.

«Добре, що теоретичний блок ми пройшли в онлайн-форматі. Керівник групи кожному учневі приділяв час та увагу, одразу детально відповідав на всі наші запитання. Приємно, що ставлення було дуже відповідальним та чуйним. Нам одразу дали повний перелік рекомендованої літератури за програмою та порадили електронні ресурси для кращого вивчення теми. Теоретичний іспит я склав добре, отже, задоволений вдвічі», – усміхнувся Валерій.

Слухачка Автошколи Надія Дьолог

Серед слухачів Автошколи – й паралімпійські чемпіони з фехтування на візках, члени збірної України **Надія ДЬОЛОГ та Сергій ШЕПТИЦЬКИЙ**.

Продовження на стор. 4

Валерій Безверхий оглядає автомобіль

«Біжимо за ПЕРЕМОГУ»: у Львові відбувся забіг на підтримку ЗСУ

Патріотичний захід організували два відомчі виші – Львівський державний університет внутрішніх справ та Львівський державний університет безпеки життєдіяльності. До забігу доєдналися курсанти та курсантки ЛьвДУВС, ЛДУ БЖД та Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

Розпочався забіг із території Львівського державного університету безпеки життєдіяльності.

Понад 30 юнаків та дівчат пробігли разом вулицями Львова, аби підтримати Захисників та Захисниць України й подякувати їм за відданість Українському народові. Маршрут пролягав біля Львівського державного університету внутрішніх справ, де учасники дійства зробили спільне фото на пам'ять.

Після завершення забігу присутні

урочисто виконали Державний Гімн України. Хлопці та дівчата також вшанували хвилиною мовчання пам'ять усіх Героїв та мирних громадян, які загинули внаслідок збройної агресії РФ.

Наприкінці заходу всі учасники забігу отримали дипломи.

Захід відбувся у рамках проєкту «Дружня підтримка», започаткованого Департаментом освіти, науки та спорту МВС України.

Галина Лемішко,
світлина Діани Паук

Курсанти ЛьвДУВС стали учасниками форуму «500 днів спротиву України очима правоохоронців та правозахисників»

Освітньо-науковий інтенсив відбувся у Києві. Масштабний захід організували за ініціативи Департаменту освіти, науки та спорту МВС України. До форуму доєдналися і представники Львівського державного університету внутрішніх справ.

Розпочалась подія з урочистого виконання Державного Гімну України.

З вітальним словом до учасників форуму звернулася державний секретар Міністерства внутрішніх справ України Інна Ящук.

«Ця ініціатива покликана показати шлях закладів вищої освіти системи МВС, які завжди стояли поряд із нашим народом, допомагали та охороняли», – зазначила Інна Ящук.

Вона презентувала присутнім історичне видання – «500 днів незламності: освіта системи Міністерства внутрішніх справ». У книзі описано шлях, який пройшли відомчі заклади вищої освіти у період спротиву російській агресії.

У виданні також є спогади про здобувачів освіти,

викладачів та випускників, які загинули у боротьбі з ворогом. Присутні вшанували їхню світлу пам'ять хвилиною мовчання.

Спікерами форуму стали представники Верховної Ради України, Офісу Генерального прокурора, Верховного суду, секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини, секретаріату Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Державної прикордонної служби та Державної міграційної служби.

Освітній інтенсив містив дві тематичні панелі. Під час першої обговорили загрози правам і свободам людини та громадянина у воєнний час. А під час другої – дискутували про систему кримінальної юстиції в умовах війни: виклики, проблеми та перспективи подолання.

Галина Лемішко,
світлина авторки

Представники вишу долучилися до тренінгу з кібергігієни

Курсанти факультету № 1 Марія Шавало, Юлія Ільчишин та Артем Фіало стали учасниками триденного курсу з кібербезпеки, що відбувся у Кам'янець-Подільському.

Загалом до ініціативи доєдналися 20 здобувачів із закладів вищої освіти системи Міністерства внутрішніх справ України.

Завідувачка кафедри кримінального права і кримінології ЛьвДУВС Ірина Газдайка-

Василишин виступила однією з тренерок проєкту.

Протягом курсу хлопці та дівчата ознайомилися із правилами захисту персональних даних, а також розповсюдженими загрозами під час використання

соцмереж та електронної пошти.

Крім того, учасники дізналися, як захистити свої мобільні пристрої та ресурси від кіберзлочинців та реагувати на випадки порушення інформаційної безпеки.

Додамо, що тренінг став початком пілотного проєкту, створеного Програмою підтримки ОБСЄ для майбутніх правоохоронців та рятувальників України.

Ганна Бенедюк

Антикорупційний кемп для молоді

Просвітницький захід об'єднав 40 студентів-правників із різних куточків України. Його організували, аби розширити можливості молоді для активної боротьби з корупцією.

Учасниками Антикорупційного кемпу стали четверо представників Львівського державного університету внутрішніх справ – курсанти факультету № 1 Максим Скидан та Юлія Мороз, а також студенти Інституту права Богдана Ониськів і Давід Білик.

Захід тривав упродовж п'яти днів. Для молоді організували різні активності – презентації, дискусії, воркшопи та квести на тему протидії корупції.

Учасники кемпу також мали змогу отримати зворотний зв'язок від експертів та вдосконалити свої навички.

«Розширюючи можливості для молоді, ми про-

кладаємо шлях до майбутнього, вільного від корупції, і сприяємо сталому розвитку під час післявоєнного відновлення України», – розповів про ініціативу керівник відділу місцевого та людського розвитку Представництва ЄС в Україні Мартін Шрьодер.

Захід для молоді організували НАБУ, Асоціація юридичних клінік України та Фондація інституційного розвитку. Подія відбулася у межах Програми ООН із відновлення та розбудови миру за фінансової підтримки Європейського Союзу.

За матеріалами
ПРООН в Україні,
фото Віталія Шевелева

ІСТОРИЧНІ ПОСТАТІ УКРАЇНИ

Дмитро Вишневецький

Згадуючи своїх колишніх володарів, ми чинимо в дусі давніх європейських традицій...

– український археолог та історик Микола Бандрівський

Перейдімо до іншого величного періоду української історії – Козаччини. Вже протягом стількох століть ми гордо звемося «козацькою нацією», зберігаючи звичаї, могутній дух та вольності наших прабатьків.

Дмитро Вишневецький був одним із них. Його ім'ям історики (зокрема Григорій Граб'янка) часто позначають початок Гетьманської доби, а деякі – називають його засновником Запорізької Січі.

Він походив зі старовинного волинського роду Гедиміновичів, предком якого вважають князя Корибута та його нащадків, що згодом поєдналися із турово-пінською лінією Рюриковичів.

Родове прізвище Вишневецьких походить від Вишнівця – нині невеликого містечка на південній Волині.

Дмитро Вишневецький був власником земельних маєтків у Кременецькому повіті й двічі обіймав посаду старости у Черкаському та Канівському. Він виконував обов'язки «стражника південного пограниччя».

Орієнтовно у 1552-му році він збудував на острові Мала Хортиця замок, що

став прототипом Запорізької Січі й оплотом для відсічі татарській орді. Князь намагався відродити державність завдяки створенню власної національної збройної сили.

Вже за п'ять років, у жовтні 1557-го,

на чолі козацьких загонів він здобув турецьку фортецю Іслам-Кермен та вивіз звідти всі гармати на свій острів.

Крім того, спробував організувати союз для боротьби проти Туреччини й Кримського ханства.

На початку 1559-го року Дмитро Вишневецький таки здійснив вдалий похід у Крим, визволивши з неволі декілька тисяч українських полонених. У червні того ж року запорожці під проводом князя напали на одну з найбільших турецьких фортець.

Прикметно, що Дмитро Вишневецький із ранніх літ готувався давати відсіч ворогові. Бувши юнаком, він набув бойового досвіду

ще 1538-го, змалечку «не лазив зі свого коня», стаючи на герць із ординцями. Взірцем для князя тоді був урядник Королівства Польського Бернард Претвич.

Дмитро Вишневецький, за родинним звичаєм, зберігав лейтмотив, який зго-

дом твердо висловить гетьман Іван Мазепа – «През шаблі маєм право». Цими словами він закликав стійко боронити національні права та свободи, а якщо потрібно, то й зі зброєю у руках (зараз ця фраза вишита на емблемі 54-ої окремої механізованої бригади імені гетьмана Мазепи ЗСУ).

Історик Дмитро Багалія так описав Вишневецького: «Це була людина хороbra, заповзятлива і надзвичайно шанована козаками. Він повсякчас шукав небезпеки й боротьби. Таким було завдання його життя».

Османи називали князя «найвеличнішим ворогом Блискучої Порти», а деякі дослідники досі отожднюють Вишневецького з героєм популярної історичної пісні – козаком Байдою (хоча є підстави вважати цю версію сумнівною).

1563-го року князь втрутився у боротьбу за молдавський престол. Під час походу в Молдавію він потрапив у полон, а потім – до рук турецького султана, після чого був жорстоко страчений.

За цим QR-кодом доступна аудіорозмова про Дмитра Вишневецького на платформі «Радіо Свобода».

За матеріалами
біографічного довідника
«Історичні постаті України»,
«Хроніками Марціна Бельського»
та новітніми історичними
розвідками

Життя без бар'єрів: у ЛьвДУВС триває набір до Автошколи для осіб з інвалідністю

Закінчення. Початок на стор. 1

Нещодавно вони повернулися з Кубка світу, що проходив у Варшаві. На цьому етапі національна збірна з фехтування на візках посіла друге загальнокомандне місце.

Обоє спортсменів вже завершили теоретичний курс в Автошколі.

Далі розповідаємо про наших парафехтувальників та про їхні враження від навчання.

Сергій ШЕПТИЦЬКИЙ – філолог за освітою та перекладач з англійської. Проте найголовніше місце серед його захоплень належить спорту, яким хлопець мріяв займатися з дитинства. Коли ж побачив, як фехтує його знайома, надихнувся і вирішив, що обов'язково спробує сам. Однак у своїй рідній Білій Церкві спершу не знайшов тренера з фехтування для людей з інвалідністю. «Моя наставниця переїхала з Донецька у 2014-му, коли росія окупувала східні регіони України. Відтоді для мене й почався відлік у професійному спорті», – зазначив хлопець.

Тепер Сергій Шептицький – багаторазовий парачемпіон України та світу з фехтування на візках, а віднедавна й володар золотої медалі за першість на Кубку світу.

Теоретичну програму Автошколи він опанував онлайн, з-за кордону. Такій нагоді дуже зрадів, адже планував навчитися кермувати вже багато років.

«Я пересуваюся на інвалідному

візку, а в більшості міст низькопідлогового транспорту, на жаль, бракує. Мені потрібно часто їздити на збори й тренування, тому важливо навчитися самостійно кермувати. Адже авто – це свобода. На курсах трохи складну, на перший погляд, теорію нам пояснювали цікаво й доступно», – розповів Сергій.

Хлопець зазначив, що його завжди мотивує пізнавати нове.

«Намагаюся удосконалюватися щодня, сягати дедалі вище, дізнаватися про досі не знайомі місця, шукати нові знайомства, працювати для України, відстоюючи її честь на міжнародній спортивній арені серед паралімпійців», – поділився Сергій Шептицький.

Його колега **Надія ДЬОЛОГ** також активна спортсменка, призерка багатьох національних та міжнародних чемпіонатів з фехтування.

Зараз жінка активно опікується питанням безбар'єрності. Надія прагне, аби всі українські міста були інклюзивними й доступними для осіб з інвалідністю, загалом для усіх, хто має ураження опорно-рухового апарату, порушення слуху чи зору.

«Після завершення спортивної кар'єри планую допомагати цим людям соціалізуватися, створювати для них безпечний та сприятливий для розвитку простір. Я зростала у маленькому гірському селі Тарасівка на Закарпатті. До університету змогла вступити лише у 25, переїхавши до Ужгорода, тому знаю, як важливо вчасно отримати допомогу. Хоча процес адаптації був складним, але знайшлися люди, які підтримали, завдяки яким моє життя зараз активне, наповнене та цікаве», – розповіла Надія Дьолог.

Переїхавши у місто, жінка спершу захопилася паверліфтингом, а 2015-го року відкрила для себе нове покликання – фехтування.

«Цей вид спорту треба відчути, для мене він є синонімом азарту й адреналіну. Радію кожній нагороді та перемозі в цій сфері. Я ставлю собі шалені цілі й щодня працюю для їхнього виконання. Адже досягати омріяної мети – це дуже круто!» – наголосила Надія.

Нині одна з її важливих цілей – навчитися кермувати.

«Я багато тренуюся в інших країнах і часто потрібно переїжджати на довгі відстані з фехтувальним візком та різним

важким спорядженням. А використовувати для цього громадський транспорт – автобус чи потяг – не зручно. Аби дістатися до зупинки, треба перетнути чимало перешкод. Інколи проїхати запланованим маршрутом без автомобіля – просто неможливе завдання», – зауважила слухачка Автошколи.

Тож основний стимул для парафехтувальниці – подолати цей бар'єр.

«Вдячна, що чудові люди посприяли нам, розробивши такий цікавий курс, допомогли отримати шанс. Ви втілюєте мрії», – відзначила Надія Дьолог.

Проєкт «Автошкола для осіб з інвалідністю» реалізовано МВС України у рамках ініціативи Першої леді Олени Зеленської «Без бар'єрів».

Аби долучитися до курсу, потрібно:

1. Пройти медико-соціальну експертну комісію, яка визначає медичні показання на право одержання особою автомобіля та протипоказання до керування ним. Крім цього, отримати довідку про групу та причину інвалідності.

2. Пройти медичний огляд кандидатів у водії транспортних засобів у будь-якому закладі охорони здоров'я, який

проводить огляд таких осіб. Отримати медичну довідку щодо придатності до керування транспортним засобом.

3. Подати до університету такі документи:

- ♦ копію паспорта громадянина України або документа, що посвідчує особу та підтверджує її громадянство чи спеціальний статус;

- ♦ копію одного із передбачених Податковим кодексом України документів з даними про реєстраційний номер облікової картки платника податків або повідомлення про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків;

- ♦ медичну довідку встановленого зразка, що підтверджує допущення водія до керування транспортними засобами відповідної категорії;

- ♦ одну кольорову фотокартку розміром 3,5×4,5 см.

Отримати детальнішу інформацію про проєкт можна за цим QR-кодом.

Ганна Бенедюк